

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Aurea Rosa id e[st] pre||clarissima expositio sup[er]
eua[n]gelia to||tius anni**

Mazzolini, Silvestro

Hagenaw, M.dxvi.

VD16 M 1751

Feria. vi. post do. de passione. Textus euage. Joa[n]. cap. xi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70365](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-70365)

Feria. VI. post do. de passione.

Sepe enim meretrix procedet eum. Nec ille morabat cum discipulis suis. diffidat. Possibile namque est eum etiam prius sugare. Hec ille. Est et alio. Nam lachryme pnie in maria habuerit multiplice effectum. Primo enim Grego. locutione conscientie vir dicitur est. Secundo quod amim ei fecerunt serenum et tranquillum. Chrysostomus. Sic ubi vehemens imber prouperit sic serenitas: sic lachrymis effusis appetit tranquillitas: et perit caligo reatuus. Hec ille. Tertio: quod sumiserunt oia peccatum. psalmi. Lectoribus lasti capita regnorum. Quarto: quod abinde pacem habuit christum remittente in pace. Pacem in corde in conscientia quod de cetero eam in tanta conscientia solatio possestit ut spes voluntatis esse solana ab illa intollerabilem distractorem. Proverbii xv. Secunda mens quasi iuge coheruius. Multa alia pertinenter ad istam sanctam habebus infra post pascha super illum euangelio. Maria stabat regnorum.

Feria. vi. post do. de passione.
Textus euage. Joannis capitulo xi.

Collegereunt pontifices et pharisei concilium et dicebant. Quid facimus: quod hic homo multa signa facit: Si dimittimus eum sic omnes credent in eum. Et venient romani: et tollent nostrum locum et gentem. Unus autem ex ipsis eis pharisaeus nomine cui esset pontifex anni illius dixit illis. Hos nescitis quicquid nec cogitatis: quod expedit vobis ut vnde morias hoc pro populo: et non tota gens peeat. Hoc autem a semetipso non dicit: sed cui esset pontifex anno illius prophetavit: quod iesus moritur erat pro gente. Et non tam pro gente: sed ut filios dei qui erant dispersi: congregaret in unum. Ab illo ergo die cogitaverunt ut interficerent eum. Iesus vero non in palam ambulabat apud iudeos: sed absconditus in regione iuxta desertum in civitate que dicitur Efferem: et ibi belliariam in seculum eorum non veniat aia mea.

Collegereunt principes et pharisei concilium regnum. In primis euangelio in quo agit de consilio habitu super morte christi tria pura tanguntur: que sunt Consultatio: Determinatio: et occultatio.

Quantum ad ipsum secundum est quod ut haberetur ex regno euangelistarum: et expresse ex magno histo. his fuit factum consilium super morte christi. Primo post Lazarum resuscitatum statim. id est sequenti sive sabbato ante dominicam de passione. vel in ipsa dominica sicut aliquis. Unde tertium in scriptis memoriam de passione. Secundo feria quarta ante passionem eius in atrio Caiphæ. Quia enim christus predicauerat. non me vobis debitis amodo regnum. cogitauerunt ut rediret yeller. Ideoque fecerunt consilium: in quo interfuerit iudas. De primo autem agitur in pleniori euangelio. Circa quod etiam notandum est: quod ut de bruis joannes quodaz ex iudeis qui interfuerit suscitacioni Lazari: abiit ad phariseos ad nuntiandum eis miraculum: bono fine enim aliquis ut conuerteretur. vel finis alios malo fine / ut illud miraculum sicut christus extingueret. Dicitur ergo. (Collegereunt). scilicet statim audita morte ac suscitacione Lazari. (pontifices) scilicet summi sacerdotes: quod xxxiiij. erant matris auctoritas: et alii simplices sacerdotes: inquit quod enim erat semper unus principalis (et pharisei) qui apud populum erat maioris letitatis quam alii religiosi (concilium). scilicet principales populi: vel clivitatis hierusalem (aduersus iustum: ut scilicet cum interficeretur: quia miraculum factum in Lazaro multum diuul gabat. Chrysostomus. Unde opereretur stupore et admirari audito miraculo cogitant interficerere eum quod mortuum suscitauit. Hec ille.

Secundum est autem quod pharisei de tribu Symeon pro maioribus pre fuerunt: quod ex illa tribu iniuriam habuit illa secta. ut dicitur. Thos. Sacerdotes vero de tribu Leuti ut de Hiero. super Esaiam. ideo in eis finit s. Thos. Impleta est illa propheta Esaiam. per hunc. Symeon et Leuti fratres yasa iniquitas

Tractatus

11

Scedū tñ est q̄ s̄z alīq̄ p̄dicia p̄phia v̄j. Qd signū oñdis nob̄ vt credam⁹ tñ
 loq̄ de leui solū q̄ ad aaron & successo/ b̄. Nūc ḥo dlcūt eū mltā siḡ facere: et
 res eius: q̄ sacerdotes fuerit. Leiste em̄ tñ nō solū in eū credere nolūt: sed volūt
 q̄ nō fuerit sacerdotes: fuerit imunes a occidere: honor: ac dlvitap: cupiditate
 p̄cō viruli cōstatilis quē fecerat aaron supari. Sūt aut̄ etiā modo mlti s̄les
 Ero. xxxij. & Deut. xxxy. Et fm̄ hebrei iudeis. Ideo in hac pte est documētuz
 os fueit immunes ab om̄i idolatria. vt morale. de q̄ ait Aug. Tpalia pdere tñ
 tradit rabbi Moyses in sua Deut. Et muerit: z vlt̄ etnā non cogitauerit: z
 etiā s̄l̄ a crīmē morti ch̄i. vt h̄r̄ i glo. sic vtrūq̄ amiserit. Nam romani post
 Deut. vbi s̄. (Et dicebat. Quid facit dñi passionē & glorificationē tulerit eis &
 mus). i. qd pigritamur (q̄ h̄b̄ mltā
 siḡ facit) Ex q̄ apper fm̄ Orig. iudeoz
 stulticia: q̄ & credūt ch̄im mltā miracu- cundū tangit determinatio quā fecerit.
 la facere: & tñ credebāt se aduersus eum Circa quā sciendū est q̄ in isto p̄clito fu-
 posse pficere (Si dimittim⁹ eū sic) sez fuit Joseph ab armathia nobilis de-
 viuentē & p̄dicatē (oēs). i. fere rōt̄ po- curio. de q̄ dicit br̄us Lu. xxiij. q̄ nō cō-
 pul⁹ (credēt in eū) tract̄ miraclis & do- sensit p̄silys iudeoz. Iste sic d̄t b. Un
 cernia. Et p̄nt̄ vt d̄t s̄. Tho. timebat cē. credit fuisse locut⁹ i fauore ch̄i: ita
 pdere p̄tēz sp̄iale q̄si credētes i ch̄im q̄ mlti vacillabat p̄t̄ v̄ba ei⁹. Un cat̄
 s̄l̄ obediē recusarēt. (Et venit̄ roma phas stomachat⁹ cu vebemētia aduer-
 ni) q̄ tūc erat dñi iudeoz (& collēt locū sus ch̄im locut⁹ est: incipies a reprehensi-
 nrm). i. ciuitatē & tēplū (& gentē). i. po- one eoz: q̄ vel bestrabat: vel dissente-
 pulū quem occidēt vel capituabūt. In bant. Un d̄. (Un aut̄ ex ip̄is casphas
 his aut̄ v̄b̄s fm̄ magistrum hist. voluerūt noie cu esset pontifex anni illius) Sed
 sic dicere. Venerabilis est & seruus in gen- quē erat p̄t̄fex illius anni: cu videref
 tib⁹ loc⁹ iste. q̄z Alexāder & Pōpeius & esse p̄uetudo illi⁹ p̄pli & p̄ rotā suā vlt̄
 alii venerati s̄ ip̄m: & reges Persap & duraret sumus sacerdos. Nā & d̄s p̄cepe
 egypti. Iste aut̄ h̄o docet sacra nr̄a esse rat q̄ in morte ei⁹ redire possent fugiti-
 vana & abolēda. Un Romani scientes ui. Ad h̄o d̄t Aug. q̄ crescerē sacerdotū
 opes tēpli tollēt eas audētes ip̄ne tol- ambitionē & cōtentione / statutū est ve-
 lendas. Sz ista alīq̄b̄ nō vident bñ dñ- plures essent: & p̄ annos singlos singli
 tra: q̄z si p̄t̄ opes tēpli ista fuissent dcā: mīstrarēt. & forte erāt vt alt: vñū annū
 nō fieret mētio de gētē: sz de loco vel lo ples admistrabat. Josephus ḥo d̄t q̄ a
 ci ornati. fm̄ Lbry. ḥo dicere voluerit: p̄ herodis ascalonitē fuerat sumū la-
 q̄ romanis ex ch̄i sc̄la sc̄p̄ent q̄ iudei- cerdotū venale. Un ad mal⁹ lucrū plu-
 cb̄im regē nouū facere & rebellare cogi- ries vēdebat. Et idē ioseph⁹ de isto cat-
 tarent: & p̄t̄ & eos arma moueret. Sic pha testat: sic recitat Alchui. q̄ sibi pe-
 aut̄ fm̄ eundē dicebat: vt p̄lm̄ & ch̄im cunia vñl⁹ anni sacerdotū redemerat.
 puocarent. Et sub pallio tyrānidis ab/ Sz v̄rz q̄ dicit: Jose. & Aug. potuit
 scondebat passiones suas: q̄ in mortem fullse v̄p̄ (dixit) Sz alīq̄ iste fuit p̄m⁹
 ch̄i eos ipellebat p̄t̄ q̄ timor de p̄di- in loq̄ndo: q̄z erat ēt p̄m⁹ dignitate. sed
 c̄cis. fm̄ Augu. ḥo timuerūt ne s̄ om̄es fm̄ alios fuit v̄l̄m⁹. q̄ v̄ q̄ ei⁹ s̄nic ad
 In ch̄im credērēt: nemo remanere. q̄ ad uerūt̄ & steterūt̄ oes ranq̄ zclusio-
 defenderet: qm̄ p̄ra ip̄m tēplū & pater ni. Ite q̄z reprehendit alīq̄ dicitū: vt pa-
 nas suas leges ch̄i doctrinā sentebat. tebit. et p̄nt̄ post eos est locut⁹. Ego
 Sz. Tho. p̄fert dicitū Lbry. q̄z iudei suā q̄ ch̄ius deberet occidi. sed q̄z post
 adhuc fubebat romanis: nec rebellare modū alīq̄ mustabat: ideo ip̄o inuereb
 cogitauerat. Sz norāda est h̄ iudeorū cūde & cu crudelitate clamauit. vt dicit
 iniqtas. Nā p̄us dicebat ch̄i: vtz Jo. Lbry. Que aut̄ clamando dicit: duplē

Feria. VI. post do. de passione.

exponunt. Prio fm s. Tho. sic (Glos) o bonū p salute tpali: et errauit. Sic em̄ clues nescit; qd̄q̄. i. nescit; legē i h̄ ca/ allqñ nob accidit q̄ mouemur a do vel su: q̄ Deus. xxx. mādar pphaz t somnia/ ab angelo malo: vt videat nob̄ q̄ aliquid torē auertētē ppbz a cultu dī int̄ficiēdū sit agedū t nescim̄ q̄re: t tūc p̄sueutim̄ (nec cogitat̄ q̄ expedit vob vt vn̄ mo/ dicere. Lor dr misi sic. Sz arguit̄ h̄ dī crū sci. Tho. Nā s̄nia caiphe falsa fuit; q̄ n̄ expeditibar eis vt ch̄is moreret: ḡ n̄ fuit mor̄ ad eam a sp̄u p̄titat̄. Rūdeo. Sc̄tūs Tho. h̄ sic dr. Qñ h̄ loqf ex p̄/ pa rōne: loqf a semetip̄o: q̄ p̄ rōne ē il/ lud qd̄ ē. Nō aut̄ qñ loqf supiori t exte riori instinctu. i. diuino sp̄u: vel ēt mali/ gno: sic arreptibz loquūt̄ q̄ t dicunt̄ p̄/ phetare alqñ: vtz Hlere. xxix. Arripit̄ at q̄s solū qñ vslus rōnts amittit̄ nec ma net liber: vt qñ vtures sensitue supab̄ undat̄ ex supiori imp̄issioe: t rō ligatur. Et q̄ diabol̄ sic i phārasia p̄ imp̄imer̄ vt rō lligit̄: h̄ n̄ cogat ad p̄sensū: id tūc bō a mali/ sp̄u vt arrept̄. Laiphaz at si mor̄ a sp̄u malibz fuisse: euāgelista n̄ addidit̄ q̄ addidit̄: vt patebit̄. Ad ar̄ gumetū dī dupl̄r. Prio q̄ mors ch̄i de se fuit oibz expediēs: t caiphas vep̄ dī/ xit. Sedo vt dicat̄ expedit vob. i. pplo. Un̄ vbi Laiphaz dixit vob: euāgelista dixit p̄ ḡte. hec ille. Sz irellige q̄ ch̄z mori oibz erat expediēs: n̄ at ch̄m occi dere. Hic ḡ euāg. (Hoc at a semetip̄o n̄ dicit̄ h̄. s. q̄ expedit vt vn̄ moriat̄ p̄ po pulo: ne tota gens peat. Qd̄ v̄o i mēre sua addidit̄: ne tota gens peat: tpali p̄ man̄ romanoy: dixit a sc̄ipo ap̄d seip̄z: zsi n̄ forte ap̄d alios (z̄ cui esset p̄otifex āni illi p̄phauit) ac̄s dicit̄. Rōne offici/ z secratōis sp̄usctis eo istrumentalibz v̄lus ē: quis eet mal? Lz at p̄phauerit: n̄ tñ fuit p̄pha h̄ aliq̄s: z̄ id p̄phauit: q̄a p̄phia. p̄tulit: sic t̄ q̄ recitat sc̄pturā quā n̄ intellegit. Ad p̄pheta em̄ sic dr. Tho. in ml̄s loc̄: reqr̄t q̄ p̄pha intellegat q̄ v̄l det t̄ dīc. Nā intelligētia op̄ ē i v̄lloē Dan. x. Un̄ pharaō v̄dēs sp̄icas t vac cas Gen. lx. nō fuit p̄pha: q̄ n̄ intellexit significatu. Sic etiā iste fm Orig. non fuit p̄pheta: q̄ sua v̄ba nō intellexit fm sensum ad quē ea ordinabat sp̄usance. Sanct̄ Tho. autem hic dicit sic. Qñ h̄ alicut̄ cedid̄ actus rei alicui? t tamē cām ignorabat: t a sc̄ipo c̄cepit q̄ h̄ eet rel p̄dītio n̄ cedid̄: sicut non est iustus

Tractatus

II

q̄cūq̄ fac̄ aliquid iustū. Ad p̄phetādū at̄ vt voceret p̄secutiōlōb̄ q̄nīq̄ t̄ furor eē
 occurrit duo act⁹. s. videre. vñ p̄pha oli cedēdū (s̄z ab̄t i regionē iuxta d̄sertū)
 dicebat vides. zannūciare. Un. j. Lo. q̄d v̄rū sit illō q̄d ē int̄ h̄ierlm̄ z h̄ierl̄
 xiiij. dī. Propheta oib̄ loq̄ ad edifica cho vel alid: nō ē m̄bi certū. (t̄ inciūta
 tionē. L̄orūḡit̄ at̄ q̄ aliquid v̄rūq̄ habe te q̄ dī effrem) q̄. s. parua erat z parū po
 rīcam v̄stōem. z s̄l̄ Nabuchodonosor rege Abagaro q̄ regnabat i Edissa v̄
 Dān. q̄. z L̄aphas h̄uit no q̄dē v̄stōne be mesoporamie: In hec v̄ba. Abagaro
 h̄ denūciatiōe rei p̄phetice: in q̄ntū de eucharistie fili⁹: Jesu salvatori bono: qui
 nūciāuit v̄stōtē mori ch̄il: z modū q̄ apparuit i locis h̄ierosolymoꝝ: salutēz.
 pp̄l̄ sal⁹ sp̄l̄c̄ref: q̄ sp̄l̄sc̄tūs q̄nīq̄ mo⁹
 uet ad rotū q̄d̄ p̄tinet ad p̄phetaz: q̄nīq̄
 ad aliqd̄ tm̄. Nō dī aut̄ L̄aphas p̄pha
 pl⁹ q̄ asina Balaā. i. in q̄ntū h̄uit p̄phe/
 tēlū actū i denūciatiōe: q̄ nec rōnē/nec
 l̄imātiōe el⁹ sp̄l̄sc̄tūs illūnauit:
 s̄z v̄rūq̄ māst ad malū intentū et sola
 lingua a sp̄l̄sc̄tō mora ē. Hec ille. p̄tra
 lit. Nō m̄ incōueniēs si d̄l̄caf mal⁹ p̄/
 p̄hetare: q̄ p̄pheta est donū q̄d̄ stat sine
 grā ḡtu faciēt fm̄ s. Tho. z altos theo
 lo. (q̄ Iesus moritur⁹ erat p̄ ḡtē). s. iuda
 l̄ca (z n̄ tm̄ p̄ ḡtē) p̄dicta subirellige mo
 ritur⁹ erat: (z vt filios dī). i. ḡtēles (q̄
 erāt d̄sp̄l̄) p̄ variā m̄di p̄tes. z p̄ vari
 os rit⁹ z errores (zgregaret in vñ) ca/
 tholsc̄u p̄pl̄m̄ q̄ vñ⁹ ē rōne vñtrar̄ dī: et
 capit⁹ z leg⁹ z lacrōp̄ z vñcar̄ ch̄il capi
 tis n̄rt̄. Erat aut̄ tūc ḡtēles dī filij fm̄
 Aug. fm̄ diuinā p̄destinatōe: n̄t fm̄
 p̄nt̄z iusticiā: n̄t pauci. vt cērūto: et si
 q̄ erāt illes (ab illo ḡ die cogitauerū). i.
 firmit̄ d̄liberauerūt̄ vt occiderēt̄ eu⁹) q̄
 cīl⁹ possent: z ei an̄ h̄ cogitassent. In
 hac p̄e est morale documentū: do q̄ att
 Chrys. Vide q̄nta sp̄l̄sc̄tū v̄r⁹ ē: A mē
 re em̄ mala valut̄ v̄ba p̄ferre p̄phete.
 Vide et̄ q̄nta ē p̄ot̄fical̄ v̄r⁹ p̄tar̄. Pō
 tifex em̄ effec⁹: z̄l̄ indign⁹ ex̄n̄ p̄phā
 uit nesciēs q̄d̄ dicere. Q̄r̄ ei solū v̄sa
 ē grā: ztāmiatū at̄ coz n̄ retigit. hec ille
 Quātū ad t̄l̄ r̄ḡt̄ ch̄il̄ occultatio
 en̄ dī (Iesus at̄ sc̄lens) oia p̄silia eoꝝ ex
 se z p̄ amīcos sc̄re potes (ia n̄ i palā am
 bulabat apud iudeos) S̄z q̄re se occul̄
 tauit q̄ secur⁹ poterat int̄ tela quersari.
 Ad h̄ dī ch̄im̄ tō sic fecisse. Primo fm̄
 Chrys. vt se v̄z hoīe p̄baret. Secundo fm̄
 Aug. vt cū venīct̄ i h̄ierlm̄ p̄ciperēt q̄
 fm̄ illud. Tertio fm̄ Glo. cum in tentationib⁹ meis. Hec ille.